

Autor práce: Lucie Nulíčková

Název práce: Analýza situace mužů s menšinovou sexuální orientací ve vybraných zemích afrického kontinentu

Obor studia: Mezinárodní rozvojová studia

Autor posudku: Mgr. Tomáš Daněk, Ph.D.

Lucie Nulíčková si vytkla za cíl shrnout aktuální situaci sexuálních menšin ve třech afrických zemích, a sice v Ugandě, Senegal a Jihoafrické republice. Mohu s potěšením konstatovat, že tohoto cíle prakticky bezesbýtku dosáhla. Práce má jasně formulované zadání, je přehledně strukturována, jednotlivé části logicky navazují a konzistentně se odvíjejí od obecného ke konkrétnímu. Popisy a rešerše jsou veskrze věcné, jen s občasnými hodnotícími výroky, které jsou ale vzhledem k tématu vcelku pochopitelné a rozhodně nepřesahují únosný rámec. (Např. s. 61: „Další stádium léčby zašlo za samou hranici lidského chápání.“) Text je velmi čtivě, svižně napsaný a vykazuje i jisté literární kvality. Též jsem prakticky nenarazil na pravopisné chyby, překlepy či typografické nedostatky. Práce obecně není zatížena žádnými neduhy, typickými pro pozdní dokončování. Pokud bych musel po formální stránce něco vytknout, pak občasné drobné nedostatky v práci s literaturou. Na některých místech se vyskytují neadresné citace (např. Dočkalová, 2012), tedy odkazy na celé dílo v místě, kde jde zjevně pouze o parafráze částí. Jinde však odkazy na konkrétní stránky nescházejí, autorka tedy správný způsob citování zjevně ovládá (např. Dočkáková, 2014, s. 31 na s. 20). První kapitola, věnovaná Ugandě také z velké části těží z jediného zdroje, kterým je Whipple, 2012).

K obsahové stránce, pokud jen mohu posoudit, nemám, než chválu. Text představuje pro člověka do problematiky blíže nezasvěceného kvalitní úvod, založený na relevantních informačních zdrojích, ve kterých tvoří podstatnou část odborné knihy, odborná vědecká periodika a zprávy renomovaných lidskoprávních či v oblasti humanitární pomoci působících organizací. (Když opominu snad jediný exces v podobě odkazu na Referáty-seminárky.cz.) Za obzvláště cenné považuji shrnutí historické proměny vnímání sexuálních nepravidelností v souvislosti s kolonizací a přesvědčivý popis toho, jak politická reprezentace Ugandy i Senegalu zneužívá sexuálních menšin při hledání a vymezování vlastní identity svých států vůči kultuře bývalých kolonizátorů. Obzvláště otřesné (byť nepřekvapivé) je v tomto směru destruktivní působení náboženských skupin, zejména těch amerických, založené na radikální homofobii. O to patrnější je kontrast se situací v Jihoafrické republice, které se díky vytvoření legislativního rámce zdá se daří alespoň nejhorším projevům pseudomorální ostrakizace sexuálních menšin vzdorovat.

Shrnutí, autorka mi coby oponentovi neposkytla mnoho prostoru ke kritice a i to málo zanedbatelného, které jsem našel, se hledalo těžko. Není většího potěšení pro recenzenta, než když není co kritizovat a může jen chválit. Lucie Nulíčková předložila velmi kvalitně zpracovanou bakalářskou práci a to po všech stránkách. Pokud by obsahovala ještě vlastní výzkumnou či interpretativní část, byla by po mém soudu bez problémů obhajitelná i coby diplomová, s obdobným hodnocením, jako je hodnocení práce této. To, jak je zřejmé z výše řečeného, může být jediné, a to – **výborně!**

Otázky k obhajobě:

- Co znamená etymologicky slovo „gor-digen“, kterým předkoloniální obyvatelé území současného Senegalu nazývali homosexuály? (s. 45)
- Existuje nějaká účinná persekuce ze strany vládních úřadů USA vůči těm představeným křesťanských církví, které v popisovaných zemích zásadně přispívají k homofobii a tím k porušování lidských práv?

místo a datum

podpis oponenta